

Director,
XEVI XIRGO
Subdirectors,
LLUÍS MARTÍNEZ,
CARLES RIBERA

SECCIONS:
Política, **PEPA MASÓ**; Economia, **JOAN ARMENGOL**;
Opinió, **TONI BROSÀ**; Societat, **CARLES SABATÉ**; Cultura,
Espectacles, **JAUME VIDAL**; Comunicació, **GEMMA**
BUSQUETS; Disseny, **MANEL CASTILLA**; Fotografia,
ROBERT RAMOS; Documentació, **CARME TORRES**;
Delegada a Madrid, **MONTSE OLIVA**;
AVUI.CAT, **JORDI PALMER**;
President del Consell Editorial, **VICENT SANCHIS**

REDACCIÓ I SEU SOCIAL:
Tapes, 2 - 08001 Barcelona

CENTRALETA Tel. 93 316 39 00
ADREÇA INTERNET: <http://www.avui.cat>
SERVEI D'ATENCIÓ AL CLIENT Tel. 972 18 64 80 - Fax: 972 18 64 40

PUBLICITAT: **HERMES COMUNICACIONS, S.A.**
Santa Eugènia, 42. 17005 Girona.
Tel.: 972 18 64 35 - Fax.: 972 18 64 10 - Adreça electrònica: publicitat@avui.cat

IMPRESSIÓ: **Gráficas de Prensa Diaria**. DL: B20.249-1976 DIFUSIÓ CONTROLADA PER L'ADJ

A efectes del que preveu l'article 32.1 paràgraf segon de la LPI, Corporació Catalana de Comunicació SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer resenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense comptar amb l'autorització prèvia de Corporació Catalana de Comunicació SL.

**APROFUNDIR EN LA VITALITAT
DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA**

Isidre Obregón
i Josep M. Vilalta

President i soci fundador
de l'Associació Catalana
de Gestió Pública

Menys política, més polítiques

Pot semblar un joc de paraules però no ho és. Tot i reconèixer que pot ser reduccionista, en el present article assimilem el terme política a la discussió retòrica, simbòlica i de continguts que contribueix al debat sobre els afers públics, de manera sovint genèrica. Per polítiques entenem el desenvolupament racional d'aquests processos deliberatius i decisoris que, òbviament, poden incloure també la discussió sobre valors i principis. Des de l'àmbit de la gestió pública, observem a Catalunya i al conjunt de l'Estat una preeminència del debat polític general (la política) sobre el debat més profund i específic de les polítiques públiques i les seves finalitats, el seu abast, els instruments per dur-les a terme, les programacions concretes (les polítiques públiques).

EL MOMENT ACTUAL, en plena precampanya per a les eleccions al Parlament de Catalunya, és idoni per corroborar aquesta preeminència. Tant si ens fixem en les propostes dels diferents partits com en la informació en els mitjans, observarem un biaix notable dels missatges polítics/ideològics/generalistes sobre la concreció de les polítiques que

pensen desenvolupar els partits (ja sigui, per exemple, en sanitat, educació, infraestructures, universitats i recerca, política industrial, habitatge, serveis socials o ocupació). Cal aprofundir, doncs, en propostes polítiques que incloguin la concreció dels mitjans per fer-les efectives, els resultats i impactes esperats i la planificació exhaustiva i de costos. Aquest fet es troba íntimament lligat a la manca de mecanismes posteriors per a l'avaluació de l'impacte i de l'eficàcia de les polítiques públiques, i a l'obligació de retre comptes de les institucions.

COM A TÈCNICS, també com a ciutadans, trobem a faltar una millor conceptualització de les polítiques públiques, amb informació rellevant sobre el seu procés d'elaboració i sobre el seguiment i impacte efectius. Si ens fixem com a mostra en el canal de comunicació d'internet i en les pàgines web dels diferents governs a Catalunya, podem observar una profusió d'informació sobre serveis i tràmits, normativa, notícies i referències a plans generals i a algunes dades de sector. Significativament, trobarem molt sovint a faltar referències a les polítiques, veritables planificacions estratègiques de les àrees de go-

SALVADOR ANTON

vern, la seva connexió amb el pla de govern o d'actuació municipal i amb altres plans sectorials o transversals, estudis que donin suport a les decisions preses, pràctica i resultats de la participació ciutadana, alternatives valorades, informes de tramitació de les regulacions, o informació sobre el seguiment i l'avaluació de les polítiques.

EN OCASIONS, EL DEBAT EN aquest àmbit s'ha centrat en la dicotomia gestió versus política. Des de la nostra perspectiva, aquest no és el veritable debat. Necessitem sens dubte la gestió i sense gestió (amb eficàcia, amb eficiència, amb lideratge) la política no té viabilitat pràctica. Però la gestió no pot substituir un veritable procés democràtic per ge-

nerar el debat i el consens per avançar com a societat. No es tracta de convertir els organismes públics en meres institucions tecnocràtiques que gestionen els afers públics, sinó de posar la gestió al servei d'unes polítiques públiques sòlides, consistentes, sustentades en anàlisis i estudis que les facin viables tècnicament i socialment rellevants i consensuades.

PER DESCOMPTAT QUE en diversos sectors de l'activitat pública a Catalunya aquestes pràctiques són emprades amb assiduitat, i cal tenir ben present que tampoc cal caure en el parany de la "paràlisi per l'anàlisi" sobre la qual alerta el professor Joan Subirats. Però només aprofundint en aquests mecanismes podrem disposar de polítiques sòlides i consistentes i assegurar-ne la continuïtat a mitjà termini, per bé que adaptant-les a la llum de nous valors i de nova informació, i permetent la innovació per descobrir noves possibilitats.

SENS DUBTE, APROFUNDIR en les polítiques públiques és aprofundir en la vitalitat democràtica d'un país avançat i en el debat públic i la lluita contra la deficiència política que tant ens hauria de preocupar, també a Catalunya.